

VISA PAMATĀ – LIELĀ CĪŅA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 3:15, Atkl. 12:1-17, Jes. 14:4-21, Ec. 28:12-19, Jes. 53:6, Rom. 1:20-28, Jāņa 16:2.

ATMIŅAS PANTS:

„Un Es ceļu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī.” (1. Moz. 3:15)

GALVENĀ DOMA:

Lielās cīņas motīvs ir aptveroša koncepcija, kas apvieno visas septītās dienas adventistu pamatmācības.

Ir tāds teiciens: „Vajadzība ir izgudrojuma māte.” Vārds „māte” šajā gadījumā nozīmē „avots”, „virzītājspēks”, „pamatojums”. Vajadzība, nepieciešamība pēc kaut kā ir tā, kas mudina cilvēkus rīkoties. Piemēram, vajadzība pēc tīrāka gaisa ir pamatojums, virzītājspēks tam, ka cilvēki fosilā kurināmā vietā meklē alternatīvus enerģijas avotus.

Tieši tāpat kā attiecībā uz fiziskajiem izgudrojumiem, arī ticības sistēmai ir nepieciešams pamatojums, princips, kas to izskaidro.

Septītās dienas adventistu ticības sistēmā ir 28 pamatpunkti. Šo pamatpunktu pamatojums ir koncepcija, ko mēs saucam par „lielo cīņu”. Katra no šīm pamatmācībām runā par kādu specifisku šīs kosmiskās cīņas aspektu. Šajā ceturksnī ir iekļautas tās pamatmācības, kas veido vislabāko fonu lielajai cīņai. Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažus pamatmācības galvenos punktus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 6. oktobrī!

CĪŅA UN TĀS DALĪBŅIEKI

Visas pierakstītās vēstures laikā ļaudis ir izjutuši, ka cilvēcē norisinās kaut kāda kauja, karš, cīņa starp pretējiem spēkiem. Dzejnieks T. S. Eliots rakstīja: „Visu manas dzīves gadu laikā viena lieta nav mainījusies./Lai arī kā tu to slēp, tā nemainās:/ tā ir nepārtrauktā cīņa starp labo un ļauno.” (T.S. Eliot: The Complete Poems and Plays. New York, San Diego, London: Harcourt Brace & Company, 1952, 98. lpp.) Lai arī cik izplatīts ir šis uzskats, cilvēkiem tomēr ir radikāli atšķirīgi priekšstati par konfliktu – kas tajā ir iesaistīts, kas ir likts uz spēles un kā tas noslēgsies. Kā septītās dienas adventistiem mums tomēr ir neapšaubāmi pārdabisks skatījums uz šo cīņu, un tas balstās tajā, kā mēs saprotam Biblii un kā Bībele aino to, ko mēs saucam par „lielo cīņu starp Kristu un sātanu”.

Izpēti 1. Moz. 3:15 un Atkl. 12:1-17. Kas ir galvenie cīņas dalībnieki? Lai gan dažreiz, lai aprakstītu dalībniekus, ir izmantoti simboli, kāpēc mēs ticam, ka šeit aprakstītie spēki ir reālas būtnes? Kas notiktu ar visu mūsu ticības sistēmu, ja mēs uzskatītu, ka patiesība par lielo cīņu starp Kristu un sātanu, kā arī mūsu loma tajā, ir tikai garīga? _____

Tas nav nekas neparasts, ka cilvēki lieto tādus vārdus kā „velns” vai „eņģelis”, pat „Dievs”, ar tiem domādami pavisam kaut ko citu, nevis to, ko tie patiesībā nozīmē. Piemēram, ir cilvēki, kas vārdu „Dievs” lieto tikai pievēršoties funkcijai, kāda šim vārdam ir sarunvalodā un sabiedrībā. Viņiem nav nekādas intereses par to, vai tāds „Dievs” vispār kaut kādā formā eksistē vai ne.

Vienalga, kādi simboli ir izmantoti, lai šos tēlus aprakstītu, Bībele māca, ka tie ir reālas būtnes, kas iesaistītas reālā konfliktā. Tieši tā mēs kā septītās dienas adventisti tās saprotam. Lielākā daļa šajā ceturksnī apskatīto doktrīnu neko neizsaka, ja cīņas dalībnieki netiek uztverti burtiski. Tas bieži vien nostāda mūs konfliktā ar valdošo kultūru.

Lai gan sekulārisms pēdējos divus gadsimtus ir ieņēmis dažādas formas un veidus, nekas to neraksturo labāk kā spiediens izslēgt jebkuru citu „pasaulīgo” valodu no cilvēku sarunām. Līdz ar zinātnes panākumiem cilvēki dažās kultūrās arvien vairāk un vairāk sliecas domāt par dažādiem jautājumiem zinātniski. Velni un eņģeļi zinātniskajā domāšanā pārāk labi neiederas. Tādējādi mūsdienu kultūrā mēs redzam pakāpenisku atteikšanos no ticības pārdabiskajam.

Cik spēcīgi tavu personīgo kultūru ietekmē zinātniskais, laicīgais pasaules redzējums? Cik lielā mērā tas ietekmē tevi? No kādiem aspektiem šajā pasaules redzējumā mums ir jāuzmanās? _____

LUCIFERA KRIŠANA

Lai gan Bībele mums skaidri nepasaka, kādi strīdus jautājumi ir iekļauti cīņā starp Dievu un sātanu, tos var izsecināt no dažām atbilstošām rakstvietām, tādām kā Jes. 14:4-21 un Ec. 28:12-19. Šie panti sākotnēji ir rakstīti par Tiras un Babilonas ķēniņiem, bet, lasot rūpīgi, varam pamanīt detaļas, kas sniedzas tālāk par šiem senajiem Tuvo Austrumu valdniekiem. Patiešām, tās norāda uz sāтана izcelšanos, stāvokli un krišanu.

1. Tim. 3:6 Pāvils brīdina, lai netiek ordinēti jaunatgrieztie, jo tāda rīcība var padarīt viņus augstprātīgus un viņi var krist tādā pašā sodā kā velns. Kā Pāvila apgalvojums palīdz saprast divas iepriekš minētās rakstvietas, un kā visi šie Bībeles panti kopā mums palīdz saprast atsevišķus lielās cīņas jautājumus? _____

Iepriekšminētajos pantos ir izvirzītas vismaz trīs problēmas: lepnums, autonomija un neatkarība. Vecā Derība aino radītu, atkarīgu būtni, kas tiecas pēc neatkarības un pašnoteikšanās. Bet neatkarība vienmēr ir neatkarība no kāda vai no kaut kā. 1. Jāņa 3:8 saka, ka velns ir grēkojis no iesākuma, 1. Jāņa 3:4 definē grēku kā „bezlikumību”. No tā varam secināt, ka sāтана grēks – kas atklājās kā neatkarības un autonomijas meklējumi – ainoja vēlmi tikt atbrīvotam no Dieva „ierobežojumiem” un no Viņa likumiem. Tādējādi, atsakoties ļaut sevi pakļaut Dieva likumam, sātans parādīja, ka viņš grib dzīvot pēc citādiem likumiem. Šī sacelšanās arī ietvēra uzskatu, ka Debesu likumu sistēma nav ideāla, ka ar to kaut kas nav kārtībā. Bet tāpēc, ka Dieva likums atspoguļo Viņa raksturu, trūkums likumā nozīmētu, ka Viņa raksturs ir ar trūkumiem. Īsāk sakot, sātans vairāk sacēlās pret pašu Dievu nekā pret kaut ko citu.

Lepnums, autonomija, neatkarība. Kādu aino šie vārdi uzbur tavā prātā? Cik lielas ir briesmas katram no mums iekrist lepnuma, autonomijas un neatkarības radītajos slazdos, kas reizēm var būt ļoti viltīgi? Galu galā, kas nepareizs ir visām šīm koncepcijām, pat vislabākajā gadījumā? _____

DIEVA IEROCIS

„Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī.” (1. Moz. 3:15) Kā lielā cīņā ir atklāta šajā pantā?

Noslēpumainais izteiksmes veids 1. Moz. 3:15, kādā šeit ir pareģota lielā cīņā, norāda uz Dieva saistošajiem noteikumiem šajā konfliktā. Mēs varam redzēt, ka konfliktam, kas tikko bija sācies virs zemes starp čūsku un sievu, būs jāieņem forma, iekļaujot sākotnējo sāncensību sekotājus: sievas „sēklu” un čūskas „sēklu”. Kā mēs zinām, kad laiks būs pienācis, konflikts sasniegs kulminācijas punktu nāvējošā cīņā starp sātānu un sievas vīriešu dzimtes pēcteci – Jēzu no Nācaretes. Dieva izvēlētais ierocis bija Jēzus, kas cīnīsies sievas labā, tiks sasists, bet beigās dos nāvējošu triecienu čūskai. Izvēlētais ierocis bija Jēzus uzpurēšanās, nesavtīga mīlestība.

Kā šie panti palīdz mums saprast dažus ar lielo cīņu saistītos jautājumus? Cik svarīgu lomu visā tajā ieņem glābšanas plāns? _____

Salīdzini 1. Moz. 4:4 ar Ebr. 11:4 _____

Salīdzini 1. Moz. 12:3, 22:18 ar Gal. 3:16 _____

Salīdzini 2. Moz. 25:9 ar Ebr. 8:2 _____

Salīdzini Jes. 53:6 ar Rom. 5:8 _____

Mat. 16:18, 18:16-20 _____

Ebr. 8:1, 2 _____

SĀTANA CĪŅA

Ja tu vakar uzmanīgi lasīji, varēji saskatīt progresiju, kā Dievs atklāj Sevi un Savu patiesību lielās cīņas gaitā. Dievs darbojās caur sentēvu un Israēla svētnīcas kalpošanu, caur Kristus salīdzinošo nāvi un caur paša Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā.

Tomēr sātans nenogurstoši strādā, lai grautu Kunga plānus. Liela daļa lielās cīņas ir izcīnīta un arī tagad tiek izcīnīta tieši šajos jautājumos.

Piemēram, upurēšanas sistēmu, ko praktizēja sentēvi, kā arī Israēla svētnīcas kalpošanu Dievs bija paredzējis, lai atgādinātu cilvēkiem par Radītāju un lai uzturētu dzīvu glābšanas cerību.

Kā sātans centās uzurpēt un iznīcināt patiesību par glābšanas plānu, īpaši kā tas atklāts upurēšanas sistēmā? Skat. Rom. 1:20-28; 5. Moz. 32:17, 18. _____

Protams, Kristus iemiesošanās, Viņa kalpošana virs zemes un Viņa salīdzinošā nāve pie krusta bija galvenie posmi Dieva plānā, lai uzvarētu sātanu lielajā cīņā. Kristus nāve bija garantija sātana bojāejai, kurš visu laiku nenogurstoši strādāja pret Kristu.

Ko šie panti (Mat. 2:1-18, 4:1-11, 16:21-23, 27:39-42) stāsta mums par to, kādos veidos sātans strādā pret Jēzu? _____

Pēc Savas nāves un augšāmcelšanās Kristus nodibināja virs zemes Savu draudzi, lai pasludinātu křitušajai cilvēcei labo vēsti par glābšanu. No pašiem draudzes pirmsākumiem sātans ir aņņēmis to vājināt un iznīcināt. Nākamie panti atklāj kaut ko no sātana taktikas pret draudzi (skat. Ap. d. 5:17, 18; 7:54-60; 2. Tes. 2:1-4; 1. Tim. 4:1; 2. Pēt. 2:1; Atkl. 12:13-17).

Savukārt Ebreju grāmata stāsta par isto svētnīcu Debesīs, kur Kristus ir iegājis pēc Savas debesbraukšanas (Ebr. 4:14-16, 9:24), lai veiktu priestera darbu grēcīgās cilvēces labā (Ebr. 7:27). Dan. 8:11-14 mēs varam redzēt sātana aktivitāti saistībā ar Kristus priesteru kalpošanu Debesu svētnīcā un viņa mēģinājumus nelikumīgi piesavināties šo kalpošanu.

Viena lieta ir lasīt 1. Pēt. 5:8, 9 un ar prātu saprast šo brīdinājumu. Pavisam kas cits ir izdzīvot šo brīdinājumu savā ikdienas dzīvē. Kā mēs pretojamies sātanam? Cik bieži vienas dienas laikā tu apzinies sātana darbību pret tevi? _____

LIKTEŅI

„Bet, ja jums nepatiks Tam Kungam kalpot, tad izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit – vai tiem dieviem, kuriem jūsu tēvi ir kalpojuši viņpus Eifratas upes, vai tiem amoriešu dieviem, kuru zemē jūs dzīvojat. Bet es un mans nams – mēs kalposim Tam Kungam.” (Joz. 24:15) Kā šis pants atklāj, kas ir galvenais jautājums lielajā cīņā? _____

Pravietojums rāda mums noslēdzošās ainas konfliktā starp Dievu un sātanu. 1260 gadus ilgā laika periodā (Dan. 7:25; 12:7; Atkl. 11:2, 12:4, 13:5) sātans epizodiski, bet neatlaidīgi ir vajājis Dieva ļaudis. Atkl. 12. un 13. nodaļā sātans izmanto divus zemes spēkus: leopardam līdzīgo zvēru (Atkl. 13:1-10) un zvēru ar diviem ragiem (Atkl. 13:11-17). Un tie savukārt izmanto visas sātana taktikas, par kurām bija runa vakardienas tēmā.

Atklāsmes 14. nodaļa apraksta Dieva pretuzbrukumu sātana manevriem, ko Viņš izmanto cīņas noslēguma posmā, lai novestu to līdz galam. Ko Atkl. 14:6-13 stāsta mums par veidiem, kā atklāsies daži strīdus jautājumi lielajā cīņā? _____

No Dieva redzespunkta raugoties, pirms konflikta noslēguma ir nepieciešama skaidra strīdus jautājumu pasludināšana (šeit to aino vēsts, ko nes trīs eņģeļi). Cilvēcei ir jābūt saprātīgi informētai, lai ļaudis varētu ieņemt savu nostāju strīdus jautājumos.

Pēdējā konfliktā būs ļaudis, kas būs uzticīgi Dievam. Atkl. 14. nodaļā viņi simboliski ir apzīmēti ar 144 000, kas, iespējams, aino neskaitāmu ļaužu pulku no visām tautām virs zemes (Atkl. 7:4). Tie paliek paklausīgi Dieva baušļiem lielo bēdu laikā un ar visu savu sirdi ir nodevušies Dieva Radītāja pielūgsmei. Viņi saņem atzinību no Dieva un uzvar kopā ar Viņu, bet nenozēlojošie ražas ievākšanas laikā tiek iznīcināti (Atkl. 14:14-20). Tas nozīmē, ka kādu dienu lielā cīņa būs beigusies.

Lielajā cīņā neviens nevar palikt neitrāls. Tu esi vai nu vienā pusē, vai otrā. Taču ikviens var apgalvot, ka atrodas Kunga pusē (skat. Jāņa 16:21). Kā tu vari zināt, ka patiešām esi Dieva pusē? Pārrunājiet savas atbildes Bībeles izpētes grupā! _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Angļu valodā var izlasīt Frank B. Holbrook “The Great Controversy,” 969.–1008. lpp., publicēts Raoul Dederen (izd.) „Handbook of Seventh-day Adventist Theology”.

„Bībele izskaidro pati sevi. Rakstu vieta ir jāsalīdzina ar citām Rakstu vietām. Pētniekam vajadzētu mācīties uzskatīt Vārdu par vienu veselumu un redzēt, kā tā daļas ir saistītas. Viņam ir jāiegūst zināšanas par Bībeles lielo galveno tēmu, par Dieva sākotnēju nodomu ar pasauli, par lielās cīņas izcelšanos un par glābšanas darbu. Viņam ir jāsaprot, kādi pēc savas būtības ir abi principi, kas cīnās par virsvaldību, un vajadzētu mācīties izsekot to darbībai vēstures ziņojumos un pravietojumos līdz pat lielajam noslēgumam. Viņam vajadzētu redzēt, kā šī cīņa ieiet katrā cilvēces piedzīvojumā, kā ar katru ricību savā dzīvē viņš atklāj vienu vai otru naidīgo vadmotīvu un kā viņš jau tagad izlemj, kurā pusē lielajā cīņā atradīsies, vai tas viņam patīk vai nepatīk.” (E. Vaita „Audzināšana”, 190. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Citātā no Elenas Vaitas grāmatas „Audzināšana” rakstīts, ka lielā cīņa norit katrā cilvēka piedzīvojumā. Kā tas ir noticis tavā dzīvē? Vai, saskaroties ar ikdienas dzīves jautājumiem grēka un ciešanu pasaulē, izpratne par lielo cīņu ir bijusi tavs spēka avots vai baiļu iemesls?

2. Daži runā par Kristus otrās nākšanas „kavēšanos”. Pieaugošās netaisnības un bezjēdzīgo ciešanu dēļ pasaulē liekas, ka katra nākamā diena virs zemes jau ir par daudz. Līdzdaliet klasē savus personīgos uzskatus par lielo cīņu un tā saucamo „kavēšanos”!

3. Cik droši mēs varam būt par noslēdzošo atrisinājumu konfliktā starp labo un ļauno? Kas dod tev pārliecību, ka ļaunais galu galā tiks uzvarēts? Kādi iemesli mums ir, lai tam ticētu? Kā pravietojumi, piemēram, Dan. 2. nodaļa, palīdz mums iegūt drošību par gala iznākumu?

4. Klasē pārrunājiet savas atbildes uz ceturtdienas pēdējo jautājumu. Atbilde ir īpaši svarīga, saprotot, kas būs vajātāji pēdējās dienās. Tad kā mēs varam būt droši, ka atrodamies pareizajā pusē?